

nogenlunde indsigt i og kontrol med. Vi mener, det meget bedre kan lade sig gøre, hvis man har efterretningstjenester på nationalt niveau og politimyndigheder, der ellers samarbejder fornuftigt om de konkrete problemer, der skal samarbejdes om.

Så der er en lang række ting, der gør, at Dansk Folkeparti på det bestemteste må anbefale Folketinget ikke at ratificere den her konvention, og hvis man ønsker at ratificere konventionen, så i det mindste gøre det på den eneste anstændige måde både juridisk og politisk, nemlig ved at man spørger befolkningen om det.

Endelig skal jeg sige, at vi har den holdning, at man ikke burde have det hastværk, som flertallet af partierne desværre har i denne sag. Man burde under alle omstændigheder afvente regeringskonferencens udfald, før man gik videre med ratifikationsproceduren af Schengenkonventionen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de ordførere, der i dag har givet regeringen tilslutning til, at Danmark nu kan ratificere Danmarks tilslutning til Schengenkonventionen.

Jeg vil gerne sige tak til fru Dorte Bennedsen, til fru Elisabeth Arnold og til fru Sonja Albrink, men også til hr. Brian Mikkelsen og til Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, for det flertal, der her i dag har tilkendegivet, at Danmark nu kan tage det fulde skridt, efter at vi nu har været observatør i Schengensamarbejdet, til også at være fuldgyldigt medlemsland.

Jeg vil gerne give fru Dorte Bennedsen ret i, at der er sagt meget under dagens debat, men ikke meget nyt. Jo, måske har hr. Keld Albrechtsen fundet et par nye tvivlsspørgsmål, der sådan kan hvirvle støv op, om ikke andet så i hvert fald skabe lidt mistænksomhed, om der er noget, der er skubt ind under gulvtæppet. Jeg skal her i min besvarelse forsøge at få manet noget af det til jorden igen.

Jeg skal ikke bruge megen tid på at gennemgå selve indholdet i lovforslaget. Det fremstår jo, og flere ordførere har også refereret til formålet med, at Danmark nu går ind i samarbejdet for at skabe den frie personbevægelighed over landegrænserne. Det medfører jo nødvendigvis, at der skal ske ændringer i de samarbejdsomstre, hvorunder vi opklarer kriminalitet, så vi bliver i stand til at hjælpe hinanden på tværs af landegrænserne med at finde frem til de folk, der kan

være eftersøgt for kriminelle handlinger i et andet land end dér, hvor de aktuelt opholder sig. Alt det tror jeg de fleste partier er enige i. Spørgsmålet er så, hvilket retligt grundlag der så skal gælde for Danmark.

Det er også sagt, at når vi nu tiltræder konventionens bestemmelser, foregår fremmed politis muligheder for at kunne være på dansk territorium på et restriktivt grundlag. Det er der flere ordførere, der har kvitteret for. Jeg er selvsagt enig i, at vi skal sikre, at det er den danske retsplejelov, der gælder i Danmark. Vi skal sikre, at det er dansk politi, der har politimyndighed i Danmark. Sådan vil det også fortsat være.

Når udenlandsk politik kan benytte sig af artikel 40 og 41 i Schengenkonventionen, så er det fra dansk side tilkendegivet, at for så vidt angår observation, så vil det være dansk politi, der til enhver tid kan overtage observationen. For så vidt angår medbringelse af tjenestepistol, ja, så vil det være tilladt, hvis de kommer ad landjorden, men hvis de kommer med fly eller skib, ja, så vil det kun være i særlige situationer, at det kan lade sig gøre at medbringe tjenestevåben til nødværgebestemmelserne. Når det drejer sig om den varme forfølgelse, har Danmark allerede tilkendegivet, at vi vil komme med en erklæring, hvor vi vil lave en 25-km.s-grænse ved den dansk-tyske grænse, og vi har også fra dansk side villet sige nej til tysk politis mulighed for at fuldføre en arrestation på dansk jord. De skal tilkalde dansk politi til at gennemføre en standsning til en egentlig arrestation. De bestemmelser er restriktive. Det er det grundlag, Danmark tilslutter sig på.

I de øvrige nordiske lande er man også i gang med ratifikationsprocessen, hvilket modstanderne af dansk tilslutning jo helt forbigår. Men både i Norge og i Island og i Sverige og i Finland er man igennem nøjagtig samme proces, og jeg kan sige, at det ikke er med samme restriktive tilgang, nogle af de øvrige nordiske lande er gået ind i sagen, men det er jo deres egen beslutning. I Danmark gør vi det med denne restriktive tilgang.

Jeg synes også, vi mangler svar ikke blot fra SF's ordfører, men også fra de øvrige ordførere, fra hr. Keld Albrechtsen f.eks. Hvad er svaret på spørgsmålet om opretholdelse af den nordiske pasunion, nu hvor alle vore venner melder sig ind i Schengen? Hvad er svaret? Det synes jeg står hen i det uvisse. Ikke mindst fra SF's ordfører, for jeg husker meget tydeligt, at det var et af